

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Španělské království, Nizozemské království, Slovenská republika, Komise Evropských společenství a Evropský inspektor ochrany údajů ponosou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 237, 30.9.2006.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. února 2009 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-45/07) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Články 10 ES, 71 ES a čl. 80 odst. 2 ES — Námořní bezpečnost — Kontrola lodí a přístavních zařízení — Mezinárodní dohody — Příslušné pravomoci Společenství a členských států“)

(2009/C 82/04)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: K. Simonsson, M. Konstantinidis, F. Hoffmeister a I. Zervas, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupkyně: A. Samoni-Rantou a S. Chala, zmocněnkyně)

Vedlejší účastník na podporu žalované: Spojené království Velké Británie a Severního Irsku (zástupci: I. Rao, zmocněnkyně, ve spolupráci s D. Andersonem, QC)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Porušení článků 10 ES, 71 ES a čl. 80 odst. 2 Smlouvy o ES – Předložení návrhu mezinárodní organizaci, který spadá do oblasti výlučné vnější pravomoci Společenství – Námořní bezpečnost – Návrh na kontrolu shody lodí a přístavních zařízení s požadavky kapitoly XI-2 úmluvy SOLAS a předpisu ISPS

Výrok

- 1) Řecká republika tím, že Mezinárodní námořní organizaci (MNO) předložila návrh (MSC 80/5/11) za účelem kontroly shody lodí a přístavních zařízení s požadavky kapitoly XI-2 Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři uzavřené v Londýně dne 1. listopadu 1974 a Mezinárodního předpisu o bezpečnosti

lodí a přístavních zařízení, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 10 ES, 71 ES a čl. 80 odst. 2 ES.

- 2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 82, 14.4.2007.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 12. února 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Antwerpen – Belgie) – Belgický stát v. N.V. Cobelfret

(Věc C-138/07) (¹)

(„Směrnice 90/435/EHS — Článek 4 odst. 1 — Přímý účinek — Vnitrostátní právní úprava, jejímž účelem je zamezit dvojímu zdanění rozdělených zisků — Odpočet částky přijatých dividend od daňového základu mateřské společnosti výlučně v tom rozsahu, v němž tato společnost dosáhla zdanitelných zisků“)

(2009/C 82/05)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Belgický stát

Žalovaný: N. V. Cobelfret

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Hof van beroep te Antwerpen – Výklad článku 4 směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (Úř. věst. L 225, s. 6; Zvl. vyd. 09/01, s. 147) – Vnitrostátní právní ustanovení, která stanoví zrušení dvojího zdanění rozdělených zisků – Podmínky

Výrok

Článek 4 odst. 1 první odrážka směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jakou je právní úprava dotčená v původním řízení, která stanoví, že dividendy přijaté mateřskou společností jsou zahrnuty do daňového základu této společnosti, aby pak byly odečteny až do výše 95 % v rozsahu, v němž v dotčeném daňovém období zbude po odečtení ostatních osvobozených příjmů kladný zůstatek.

Ustanovení čl. 4 odst. 1 první odrážky směrnice 90/435 je bezpodmínečné a dostatečně přesné, aby bylo možno se jej dovolávat před vnitrostátními soudy.

(¹) Úř. věst. C 117, 26.5.2007.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 10. února 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce House of Lords – Spojené království) – Allianz SpA, dříve Riunione Adriatica di Sicurta SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA v. West Tankers Inc.

(Věc C-185/07) (¹)

(„Uznání a výkon cizích rozhodčích nálezů — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Rozsah působnosti — Příslušnost soudu členského státu vydat příkaz, jímž se zakazuje účastníkovi řízení podat návrh na zahájení řízení k soudu jiného členského státu nebo v takovém řízení pokračovat na základě toho, že toto řízení je v rozporu s dohodou o rozhodčím řízení — Newyorská úmluva“)

(2009/C 82/06)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

House of Lords

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Allianz SpA, dříve Riunione Adriatica di Sicurta SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA

Žalovaná: West Tankers Inc.

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – House of Lords – Výklad nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42) – Pravomoc soudu členského státu naříditi účastníkovi řízení, aby nezahajoval nebo nepokračoval v řízení v jiném členském státě na základě toho, že takové řízení je v rozporu s dohodou o rozhodčím řízení

Výrok

Vydání příkazu soudem členského státu, jímž se má zakázat určité osobě podat návrh na zahájení řízení k soudům jiného členského státu nebo v takovém řízení pokračovat na základě toho, že takové řízení je v rozporu s dohodou o rozhodčím řízení, je neslučitelné s nařízením Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.

(¹) Úř. věst. C 155, 7.7.2007.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 12. února 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – advokát Christopher Seagon jako správce v úpdkovém řízení na majetek Frick Teppichboden Supermärkte GmbH v. Deko Marty Belgium NV

(Věc C-339/07) (¹)

(„Soudní spolupráce v občanských věcech — Úpdková řízení — Příslušný soud“)

(2009/C 82/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Christopher Seagon jako správce v úpdkovém řízení na majetek Frick Teppichboden Supermärkte GmbH

Žalovaná: Deko Marty Belgium NV

Předmět věci

Výklad čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpdkovém řízení (Úř. věst. L 160, s. 1) a čl. 1 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001 L 12, s. 1) – Příslušnost soudu členského státu, na jehož území jsou soustředěny hlavní zájmy dlužníka, pro rozhodnutí, která vyplývají přímo z úpdkového řízení nebo s ním úzce souvisejí – Odpůrčí žaloba (Insolvenzanfechtungsklage) směřující k vrácení platby, kterou uskutečnil dlužník ve prospěch společnosti se statutárním sídlem v jiném členském státě